

Interview met vrijwilliger Klasien Elfering – oktober 2020

"Mijn gast zei: 'Nooit gedacht dat ik hier nog eens zou komen'."

Vanaf het moment dat de eerste duofiets in Lisse aankwam, zat Klasien Elfering erop met een gast. Dat was ongeveer acht jaar geleden, destijds nog voor de SWOL (Stichting Welzijn Ouderen Lisse), nu WelzijnsKompas Hillegom-Lisse. Ze deed al vrijwilligerswerk toen de SWOL haar vroeg of ze met de nieuwe duofiets op pad wilde. Zo is ze erin 'gerold' en ze fietst nog steeds elke week. "Het is plezier voor twee."

"Ik heb graag één op één contact met mensen," zegt Klasien. "Je bent heerlijk buiten en het is fijn om iemand een plezier te doen. 'Oh leuk, we gaan weer fietsen', zeggen mijn gasten vaak. En ik bedank hen ook voor een fijne middag. Ik vind het bijzonder dat ze met mij op stap willen. Plezier voor twee!"

Hoe was je eerste fietstocht?

Haar eerste gast herinnert ze zich nog goed. "Toen we lekker aan het fietsen waren en de wind door onze haren waaide, hoorde ik opeens naast me: 'Oh, mijn pruik!'. Bleek dat deze dame een pruik had die ze bijna verloor. Dus pakte ik mijn sjaal om de pruik beter vast te houden en dat ben ik alle keren daarna blijven doen."

Met wie fiets je?

In het begin zat Klasien wel drie dagdelen per week op de duofiets, nu fietst ze elke maandagmiddag met twee wisselende gasten. "Het geeft structuur aan mijn week," zegt ze. "In het begin nam ik nog een thermosflesje koffie mee, met suiker, melk en koekjes. Dan gingen we langs de weg gezellig koffie drinken. Nu wil mijn ene gaste graag bij een restaurantje 'opsteken'."

In al die jaren peddelde Klasien met veel verschillende mensen overal heen op de duofiets. "De één vertelt honderduit, de andere niet, het is allemaal prima," vindt ze. "Soms komen verhalen over vroeger los. Een mevrouw wilde bijvoorbeeld graag nog eens naar haar ouderlijk huis fietsen. 'Ik had nóóit verwacht dat ik hier nog eens zou komen', zei ze."

Waar fiets je naar toe?

De tochtjes die Klasien en haar gasten maken zijn steeds anders. "Sommige mensen hebben zelf een voorstel voor een route, anderen laten het aan mij over. Een mevrouw wil meestal naar de duinen, een ander vraagt: 'Waar zullen we koffie drinken?'. Sommige mensen hebben hele routes in hun hoofd, die wijzen mij dan op nieuwe wegen die ik zelf nog niet kende." Een van haar eigen favoriete tochten voert langs de Leidsevaart naar De Zilk, dan richting 't Panneland bij Vogelenzang en via de Leidsevaart weer terug. Ook fietst ze graag via de Kaag en Roelofarendsveen langs het Braassemermeer.

Wat maak je mee onderweg?

Het valt Klasien op dat ze onderweg zoveel vriendelijke mensen tegenkomt. "Medefietsers, automobilisten, bijna iedereen geeft je voorrang met de duofiets. Ik was een keer met een gast bij wegrestaurant De Engel geweest omdat ze daar zulke goede herinneringen aan had. Toen we wegreden richting Lisse, moesten we wachten om de drukke Heereweg over te steken. Aan de ene kant stopte er een bus, en aan de andere kant kwam een politiewagen aan die ook het verkeer tegenhield. Zo konden beide dames veilig naar de overkant."

Wat zou je zeggen tegen nieuwe vrijwilligers?

Aan het eind van dit enthousiaste verhaal is deze vraag eigenlijk overbodig. Na enig nadenken voegt Klasien er nog aan toe: "Zelf stap ik niet zo makkelijk op vreemden af, maar de match met mijn gasten is altijd goed. Eén keer liep het wat stroever en toen zei de coördinator gewoon: 'Dan zoeken we toch een ander fietsmaatje!' Ik zou tegen mensen willen zeggen, probeer het gewoon eens uit en wees blij met wat je doet."